

ПІДПРИЄМНИЦТВО, МЕНЕДЖМЕНТ, МАРКЕТИНГ

УДК: 331.106.42

ЕЛЕМЕНТИ СУЧАСНОЇ ДІЛОВОЇ СТРАТЕГІЇ

**К.С.СТОЯНОВ,
Г.П.ШИНГЛЕР – Академія економічної кібернетики України,
І.О.БАЛАБАНОВА – к.с.-г.н.,
П.П.ЛІПНЯГОВ – к.т.н., Херсонський ДАУ**

Кожному активному члену суспільства постійно доводиться звіряти результати своєї підприємницької або службової діяльності з ходом реформ у країні та перевіряти відповідність своїх потреб своїм можливостям. Якщо є невідповідність, необхідно застосовувати конкретні заходи з їх усунення.

Складність проблеми полягає в тому, що для кожного господарюючого суб'єкта вибір метода досягнення цілей буде залежати від історії розвитку кожного окремого об'єкта, його потенціалу і стратегічних цілей, а також стану навколишнього середовища в широкому розумінні. Окрім того, багато параметрів впливають одночасно на рішення, яке розробляється, кожен з них, у свою чергу, може постійно змінюватися.

Україна сьогодні стала учасником світового товарного ринку. Будь-яке підприємство може як продавати, так і купувати товари за кордоном. Недосяжним залишається при цьому бажання стати повноправним учасником цього ринку. Наша країна поки ще знаходиться „за бортом” великої кількості європейських та світових торгових угод, але рух вперед все-таки є і навіть у деяких з цих союзів визначені етапи прийняття України в їх члени.

Цікавим моментом є той факт, що в основі високої інфляції в перші роки незалежності була невідповідність внутрішніх цін світовим. Вони були значно нижче останніх. Сьогодні ж спостерігається зовсім інша картина і все більше видів запропонованої для реалізації за кордон продукції не може знайти збуту через високу внутрішню собівартість.

Час отримання „легкого” прибутку при експорті пішов у мину-

ле. Починається етап кропіткої та тривалої роботи над пошуком шляхів зниження витрат виробництва і обігу.

На внутрішньому ринку існують свої особливості. Вони пов'язані з наявністю жорсткої та іноді заздалегідь програшної конкуренції за більшістю груп товарів власного виробництва із зарубіжними. Причини цього в низькій якості та високій ціні, що спонукає віддавати перевагу завезеному товару. При цьому непродана продукція власного виробництва обертається невиплатою заробітної платні і поступовим зниженням купівельної здатності населення. Отже, і на внутрішньому ринку існує один вихід до пожвавлення ділової активності суспільства – підвищення якості товарів, які виробляються, та зниження рівня витрат з їх виготовлення.

На все це накладається криміналізація суспільства в цілому, зниження інтелектуального потенціалу населення, зростаюча смертність працездатного населення через хвороби, нещасних випадків і т.д.

Відомо, що для реального відродження нашої економіки потрібно:

1. економічно обґрунтована ідея;
2. виробнича база, відповідна сучасному світовому рівню;
3. достойно оплачувана праця висококваліфікованих робітників;
4. фінансові засоби для реалізації ідеї в житті;
5. чітка і стабільна законодавча база;
6. криміногенне оточення, яке контролюється.

Чимало цікавих та оригінальних ідей пропонують наші вітчизняні підприємці. Інакше і не могло бути, саме ми найкраще знаємо природні скарби нашого економічного регіону, розуміємо особливості нашого сьогодення, маємо досвід роботи в цих умовах. Головним, на наш погляд, зараз повинна стати впевненість у власних силах, у розумінні своїх достоїнств та всебічної продуманості і обґрунтованості ідеї. Тільки в гармонійному поєднанні цих трьох вимог можливо досягти позитивного результату. Останню вимогу виконати найважче. Тут потрібна всебічна та об'єктивна інформація, професійні знання, наявність кваліфікованих експертів і т.д. Велику допомогу в цьому плані можуть надати різноманітні організації, як зарубіжні, наприклад, Агентство з міжнародного розвитку США, Європейський центр фондів „EFC”, так і українські – Асоціація з технології та інжинірингу в харчовій промисловості „TIFI”, Міжнародна академія холоду та інші. Причому, якщо ідея прийнята до реалізації, то необхідно постійно її удосконалювати, шукати і усувати недоліки.

Виробнича база містить у собі такі компоненти як земельні ресурси та виробничі фонди. Є у нас сьогодні і перше, і друге, але

рівень використання їх дуже низький. Виною тому стає великий перелік факторів, однак, одними з перших причин виступають:

1) несправедлива, а іноді, кримінальна і непокарана приватизація, яка сприяла захвату основних фондів особами, нездатними відновити виробничу базу;

2) відсутність сформованої бази про перелік і умови можливо-го використання виробничих комплексів, окремих приміщень, технологічних ліній і т.д.;

3) зношеність і моральне старіння основних фондів.

Незважаючи на все це, наявний виробничий потенціал залишається єдиною нашою можливістю з відродження вітчизняної економіки. Поки що він поступово втрачає свої можливості ефективного використання і подальшого розвитку.

Необхідно: провести аналіз і переглянути результат деяких приватизаційних процесів; у повній мірі використовувати механізм банкрутств неефективних підприємств; стимулювати підприємства викупати землю, на якій вони знаходяться.

Відносно такої складової виробничого процесу як трудові ресурси проблем сьогодні не виникає, вони є і рівень їх надмірно великий, а питання підвищення кваліфікації достатньо швидко вирішується. Однак сьогодні іде руйнування системи вищої освіти минулих років, а нова система важко створюється через недосконалість її концепції. Введена платна освіта, хоча більша частина населення неплатоспроможна. Різко знизився престиж викладання, як слідство, якість викладання і кваліфікація самих викладачів. Низький рівень кваліфікації випускників.

На наш погляд, необхідно:

- скоротити кількість вищих учбових закладів шляхом їх укрупнення,
- скоротити кількість студентів і викладачів до рівня, який може дозволити економіка України,
- ввести об'єктивну конкурсну систему відбору викладацьких кадрів, керівників вузів та їх підрозділів,
- розділити державні вузи з безкоштовною освітою від комерційних з платною освітою,
- підвищити престижність викладацької діяльності в державних вузах шляхом прирівнювання викладачів до державних службовців відповідних рангів,
- ввести обов'язкове стажування випускників вузів на великих підприємствах або за кордоном.

Особливе місце в діловій стратегії займає заробітна платня. Необхідно кардинально змінити принцип її формування, залучити в її структуру засоби, які сприяють розвитку і поглибленню ринкових

відносин.

Основною проблемою прийнято вважати відсутність фінансів. Це вірно тільки частково. Великі компанії, в тому числі і міжнародні, які мають вільні грошові кошти не можуть знайти високоприбуткового і гарантованого їх застосування. Ця проблема по суті такою не являється, якщо запропонована ідея дійсно оригінальна, добре продумана і економічно прорахована.

Держава сьогодні зацікавлена в розвитку вітчизняного виробника. Вона працює над питаннями регулювання ставки рефінансування, займається реформуванням податкової системи, бореться зі злочинністю. Економічна політика минулих років дає збої. Йде активний пошук нових підходів в умовах нових політичних реалій, які склалися після виборів. У цих умовах кожній діловій людині ми хотіли б дати пораду, цитуючи Харві Маккея:

„Постійно слідкуйте за своїм часом, а не за стрілками на своєму годиннику”.

Література:

1. Липнягов П.П., Чугуенко В.М., Ангелов Г.В. Модели многоступенчатой воспитательной работы в техническом высшем учебном заведении // Научные труды Одесской государственной академии пищевых технологий «Теория и практика воспитательной работы в студенческом коллективе»: Материалы всеукраинской научно-практической конференции. – Одесса: ОКФА, 1997. Ч.2 – 167 с.
2. Липнягов П.П., Ангелов Г.В., Загребельная Е.Т. Инженерное познание: основные принципы и методы // Учебное пособие под общей редакцией академика, д-ра фил. наук, проф. В.М.Чугуенко. Серия: «Социально-филосовские проблемы культуры, образования и технологии». (Рекомендовано МОУ в качестве учебного пособия для студентов и аспирантов). – Киев-Одесса: НВО ХПА, 1997. –210 с.
3. Липнягов П.П., Липнягов Н.П., Балабанова І.О. Історичні основи та загальні тенденції розвитку інженерної освіти США // Таврійський науковий вісник. - Вип.20. - Херсон: Айлант, 2001. – С. 123-126.